

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'instance d'Orléans (Francija) 6. decembra 2012 – LCL Le Crédit Lyonnais, SA proti Fesihu Kalhanu

(Zadeva C-565/12)

(2013/C 38/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal d'instance d'Orléans

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Tožena stranka: Fesih Kalhan

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali zahteva po učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kaznih, ki jo določa člen 23 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah⁽¹⁾ za kršitve obveznosti, ki jih direktiva določa za dajalce kreditov, nasprotuje obveznosti obstoja pravil, ki dajalcu kreditov, ki mu je bila v skladu s francoskimi predpisi naložena kazen izgube pravice do obresti, omogočajo, da je po izreku kazni upravičen do obresti, ki se po zakonski obrestni stopnji, povečani za pet odstotnih točk dva meseca po izvršilni sodni odločbi, samodejno naložijo na zneske, ki jih potrošnik še dolguje?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, str. 66).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts (Latvija) 6. decembra 2012 – SIA Greencarrier Freight Services Latvia proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-571/12)

(2013/C 38/21)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka na prvi stopnji: SIA Greencarrier Freight Services Latvia

Tožena stranka na prvi stopnji: Valsts ieņēmumu dienests

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 70(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2913/92⁽¹⁾ mogoče razlagati tako, da je rezultate pregleda dela blaga, navedenega na deklaraciji, mogoče razširiti na blago iz prejšnjih deklaracij, ki ni bilo predmet delnega pregleda, vendar je bilo deklarirano z isto oznako kombinirane nomenklature in je izviral od istega proizvajalca ter je bilo glede na podatke o poimenovanju in sestavi blaga, ki so navedeni na potrdilih tega proizvajalca, popolnoma enako blagu, navedenemu na deklaraciji, iz katere so bili vzeti vzorci za delni pregled?

Z drugimi besedami:

Ali pojem „deklaracija“ v smislu člena 70(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2913/92 zajema tudi deklaracije, iz katerih niso bili vzeti vzorci za pregled, vendar je bilo na njih deklarirano popolnoma enako blago (blago je deklarirano pod isto oznako kombinirane nomenklature, izvira od istega proizvajalca in na potrdilih proizvajalca sta za blago navedena isto ime in ista sestava)?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se sme dopustiti razširitev rezultatov delnega pregleda blaga, določenega v členu 70(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2913/92, na deklaracije, v zvezi s katerimi deklarant iz objektivnih razlogov ne more zahtevati dodatnega pregleda v skladu s členom 70(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 2913/92, ker ni mogoče predložiti blaga za pregled v skladu s členom 78(2) Uredbe št. 2913/92?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).

Tožba, vložena 6. decembra 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-572/12)

(2013/C 38/22)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, E. Manhaeve, A. Tokár)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predlog tožeče stranke

Komisija predlaga, naj

— se ugotovi, da Kraljevina Nizozemska ni izpolnila obveznosti iz člena 72(1) Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za

oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES ⁽¹⁾, saj ni sprejela potrebnih zakonov in drugih predpisov za prenos te direktive oziroma, v vsakem primeru, o njih ni obvestila Komisije;

- se Kraljevini Nizozemski v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v višini 57 324,80 EUR na dan od razglasitve sodbe v tej zadevi;
- se Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive v nacionalno pravo naj bi potekel 21. avgusta 2011.

⁽¹⁾ UL L 216, str. 76.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Linköping (Švedska) 6. decembra 2012 – Ålands Vindkraft AB proti Energimyndigheten

(Zadeva C-573/12)

(2013/C 38/23)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Förvaltningsrätten i Linköping

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ålands Vindkraft AB

Tožena stranka: Energimyndigheten

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Švedski sistem certifikatov za električno energijo je nacionalni program podpore, na podlagi katerega morajo dobavitelji električne energije in nekateri porabniki električne energije v državi članici kupiti certifikat za električno energijo, ki ustreza nekemu deležu njihove prodaje ali porabe, pri čemer pa ne obstaja posebna zahteva, da se pri istem viru kupuje tudi električna energija. Certifikat za električno energijo izda švedska država in pomeni dokaz, da je bila proizvedena neka količina električne energije iz obnovljivih virov. Proizvajalci električne energije, pridobljene iz obnovljivih virov, s prodajo certifikata za električno energijo prejmejo dodaten dohodek k prihodku od proizvodnje električne energije. Ali je treba člena [2(k)] in 3(3) Direktive

2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da državi članici dovoljujeta uporabo nacionalnega programa podpore, kot je naveden zgoraj, v katerem lahko sodelujejo le proizvajalci na ozemlju te države in ki za te proizvajalce ustvarja gospodarsko prednost v primerjavi s proizvajalci, ki jim ni mogoče izdati certifikata za električno energijo?

2. Ali tak sistem, kot je opisan v prvem vprašanju, glede na člen 34 [PDEU] pomeni količinsko omejitev pri uvozu ali ukrep z enakim učinkom?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je tak sistem lahko v skladu s členom 34 [PDEU], kar zadeva cilj spodbujanja proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov?
4. Kako na obravnavanje zgornjih vprašanj vpliva dejstvo, da omejitev, v skladu s katero so v program podpore lahko vključeni zgolj nacionalni proizvajalci, ni izrecno določena v nacionalnem pravu?

⁽¹⁾ UL L 140, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 7. decembra 2012 vložilo Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – AS „Air Baltic Corporation“ proti Valsts robežsardze

(Zadeva C-575/12)

(2013/C 38/24)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Administratīvā apgabaltiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AS „Air Baltic Corporation“

Tožena stranka: Valsts robežsardze

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 5 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 ⁽¹⁾ o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) treba razlagati tako, da je obstoj veljavnega vizuma v veljavni potni listini nujen pogoj za vstop državljanov tretjih držav?